

Dosarul nr. 2ra-1347/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. R. Pascari)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov. O. Cojocaru, I. Țurcan)

ÎNCHEIERE

07 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Serghei Bambuleac,
reprezentat de avocatul Octavian Pașcan,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Bambuleac
împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Inspectoratului de poliție
Centru al Direcției de poliție a mun.Chișinău, intervenient accesoriu Ion Sîrghi cu
privire la repararea prejudiciului material și moral și compensarea cheltuielilor de
judecată,

împotriva deciziei din 26 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 19 iunie 2019, Serghei Bambuleac, reprezentat de avocatul Octavian Pașcan, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Inspectoratului de poliție Centru al Direcției de poliție a mun.Chișinău, intervenient accesoriu Ion Sîrghi solicitând încasarea, în mod solidar, de la Inspectoratul de poliție Centru al Direcției de poliție a mun.Chișinău și de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, suma de 3000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică în cauza contravențională intentată în baza art.335 Cod contravențional, conform procesului-verbal cu privire la contravenție Seria MAI03, nr.493682, încasarea, în mod solidar, de la Inspectoratul de poliție Centru al Direcției de poliție a mun.Chișinău și de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, suma de 6000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, încasarea, în mod solidar, de la Inspectoratul de poliție Centru al Direcției de poliție a mun.Chișinău și de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, suma de 2000 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, la data de 22 septembrie 2016, de către agentul constatatator OSS al SP-1 al IP Centru al DP mun. Chișinău, locotenent major de poliție Ion Sîrghi, a fost întocmit în privința sa un proces-verbal cu privire la contravenție, seria MAI03 nr. 493682, pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 335 Cod contravențional și anume contravenție manifestată prin instalarea teracotei samavolnic în curtea comună de alături lângă geamul casei.

Astfel, agentul constator i-a aplicat în privința sa a sancțiunii contravenționale sub formă de amendă în mărime de 30 unități convenționale.

Totodată, a menționat că, fiind audiat în calitate de contravenient, a declarat că a făcut o instalație din beton pentru a proteja de umezeală și deteriorare fundamentul pereților casei, care îi aparține cu drept de proprietate.

Reclamantul a declarat că, agentul constator nu a dat dovadă de diligență și responsabilitate, nu a înfăptuit toate acțiunile necesare pentru a elucida pe deplin circumstanțele cauzei și a stabili adevărul, or, nu a stabilit faptul că între proprietatea sa și a lui Ion Dobînda, la sesizarea căruia a fost pornit procesul contravențional, nu există curte comună, proprietățile au numere cadastrale, adrese distincte, terenul aparține autorității publice locale, etc. În pofida celor menționate, a fost învinuit în comiterea contravenției prevăzute de art.335 Cod contravențional. Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție, apelând la serviciile avocatului Mariana Botnari, încheind un contract de asistență juridică sub nr. 22 din 30 septembrie 2016, pentru a-i reprezenta interesele în vederea anulării procesului-verbal încetarea procesului contravențional. În baza contractului au convenit asupra unui onorariu în sumă totală de 3000 de lei, pentru care au fost eliberate bonurile de plată nr. 028001 din 30 iunie 2016 în sumă de 500 de lei și nr. 028002 din 18 octombrie 2016 în sumă de 2500 de lei. Astfel, la 07 octombrie 2016, avocatul Mariana Botnari a întocmit și expediat în adresa agentului constator o contestație în temeiul art. 448 Cod contravențional, fiind remisă spre examinare Judecătoriei Chișinău, sediul Centru. Cauza a fost examinată în decurs a 10 zile, începând cu data de 31 octombrie 2016, prima ședință, până la data de 28 iunie 2017, dată pronunțării dispozitivului. Prin hotărârea din 28 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost declarat nul procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința sa și s-a încetat procesul contravențional. Totodată, s-a respins contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 22 septembrie 2016.

Reclamantul a precizat că a participat la toate ședințele de judecată, cu excepția ședinței de judecată în care s-a pronunțat dispozitivul, fiind nevoit de a se învoi de la serviciu. La fel, a avut frustrări, stres, retrairi în timpul desfășurării ședințelor care au durat aproximativ 8 luni în instanța de fond.

De asemenea, a menționat că a contestat cu recurs hotărârea primei instanțe, care a fost admis prin decizia din 26 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și a fost casată hotărârea din 28 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru. Drept urmare, rejudecând cauza, a fost pronunțat o nouă hotărâre de admitere a contestației. Respectiv, a fost declarat nul procesul-verbal întocmit la 22 septembrie 2016, în baza art. 355 Cod contravențional și a fost anulată decizia de sancționare din aceeași dată, cu încetarea cauzei contravenționale din lipsa faptului contravenției. La un an de la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, a fost achitat. Din luna septembrie, anul 2016, până în luna septembrie, anul 2017, a avut suferințe psihice, frustrări, stres și retrairi, a fost nevoit de a se învoi de la serviciu pentru a participa la ședințele de judecată. Toate aceste suferințe psihice confirmă prejudiciul moral pretins, evaluat la suma de 6000 de lei, care o consideră rezonabilă.

Prin hotărârea din 04 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis în parte cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Bambuleac și s-a încasat în beneficiul lui Serghei Bambuleac de la Inspectorul de poliție Centru al

Direcției de poliție a mun. Chișinău suma de 3800,00 de lei, inclusiv 3000,00 de lei cu titlu de prejudiciu material pentru asistență juridică în cauza contravențională și 800,00 de lei cu titlu de prejudiciu moral; s-a respins acțiunea înaintată de Serghei Bambuleac în partea încasării în mod solidar a prejudiciului material și moral, ce excede suma de 3800,00 de lei; s-a admis în parte cererea înaintată de Serghei Bambuleac privind compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 2000,00 de lei pentru asistență juridică și s-a încasat în beneficiul lui Serghei Bambuleac de la Inspectorul de poliție Centru al Direcției de poliție a mun. Chișinău suma de 2000,00 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistență juridică; s-a respins cererea înaintată de Serghei Bambuleac privind compensarea cheltuielilor de judecată în partea încasării în mod solidar și de la Ministerul Justiției al Republicii Moldova a cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 26 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Inspectoratul de poliție Centru al Direcției de poliție a mun. Chișinău al Inspectoratului General al Poliției; s-a casat integral hotărârea din 04 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Bambuleac împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Inspectoratului de poliție Centru al Direcției de poliție a mun. Chișinău, intervenient accesoriu Ion Sîrghi cu privire la încasarea, în mod solidar, a prejudiciului material și moral.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a considerat eronată concluzia primei instanțe cu privire la admiterea parțială a acțiunii depuse de Serghei Bambuleac, or, normele legale aplicate la examinarea prezentei cauze sunt indisolubile și nu pot fi aplicate separat, iar neîntrunirea condițiilor exhaustive prevăzute de Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 constituie de fapt temei de respingere a acțiunii.

Suplimentar, instanța de apel a menționat că prin prisma Legii nr. 1545-XII din 25 februarie 1998, nu orice acțiune a organelor de drept și judecătorești atrage răspunderea Statului, or, în această ordine de idei, este important și necesar să se constate ilegalitatea actului procedural emis de către organul de drept. Astfel, dacă se demonstrează printr-un act judecătoresc de dispoziție irevocabil că acțiunile întreprinse de către organul de urmărire penală sunt/au fost ilegale, atunci dreptul la despăgubire apare indiferent de faptul dacă este vinovată sau nu persoana, iar instanța de judecată urmează să indice expres care anume act normativ justifică răspunderea statului.

La caz, instanța de apel a menționat faptul că intimatul Bambuleac Serghei nu a fost supus arestului și nu a fost reținut contravențional, or, deși din materialele cauzei rezultă că la data de 22 septembrie 2016, lui Bambuleac Serghei i-a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție (seria MAI03 nr.493682) pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 335 Cod contravențional, ulterior prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2017, s-a declarat nul procesul-verbal întocmit în privința lui Bambuleac Serghei la 22 septembrie 2016, în baza art. 355 Cod contravențional, s-a anulat decizia de sancționare din aceeași dată, cu încetarea cauzei contravenționale din lipsa faptului contravenției.

Din considerentele menționate, instanța de apel a considerat că acțiunea lui Bambuleac Serghei ca rezultat al acțiunilor organului de poliție, nu se încadrează în condițiile Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești

nr.1545 din 25.02.1998, or, Legea respectivă prevede expres că repararea din bugetul de stat a prejudiciului material și moral în urma acțiunilor ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, care survine în circumstanțele în care persoana a fost ilegal arestată, reținută contravențional sau i s-a aplicat ilegal amenda contravențională de către instanța de judecată sau cazurile în care prejudiciul se repară de către alte organe decât instanța de judecată în sensul art.13 alin.(1) al Legii nr.1545 din 25.02.1998.

La 13 august 2020, Serghei Bambuleac, reprezentat de avocatul Octavian Pașcan a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 26 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a încălcat normele de drept material prin interpretarea eronată a Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, neaplicând alte prevederi legale absolut necesare justei soluționări a cauzei.

Totodată, a opinat că instanța de apel a interpretat eronat legea, a soluționat greșit cauza, a dat o apreciere arbitrară probelor și greșit a indicat că pretențiile nu cad sub incidența art. 6 al Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998.

De asemenea, a afirmat că instanța a examinat în mod superficial circumstanțele cauzei, precum și materialul probator anexat la dosar, fără a examina sub toate aspectele legalitatea și temeinicia hotărârii supuse apelului în conformitate cu legislația în vigoare.

Recurentul în susținerea poziției a invocat și jurisprudența CtEDO, cauzele: Kadubec vs Slovacia, Salabiaku vs Franța, Telfner vs Austria, Anghel vs România, prin care, în esență, faptele contravenționale sunt echivalate cu faptele penale, fără anumite diferențieri, ipoteză, în opinia recurentului, corect reținută de către instanța de fond. Or, caracterul contravențional al răspunderii angajate nu poate servi temei de respingere a pretențiilor.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimaților, conform scrisorii de însoțire datate cu 25 august 2020 (f.d.161) și a fost recepționată la 01 septembrie 2020 și la 02 septembrie 2020, conform avizelor de recepție (f.d.163-165).

La 28 septembrie 2020, Inspectoratul de poliție Centru al Direcției de poliție a mun.Chișinău, a depus referință la cererea de recurs, exprimând poziția în favoarea respingerii recursului.

Alte referințe la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu au parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 26 mai 2020, iar cererea de recurs a fost depusă la 13 august 2020.

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei integrale participanților la proces la 24 iunie 2020, conform scrisorii de însoțire (f.d.134). Din textul recursului se distinge că decizia instanței de apel a fost publicată pe site-ul instanței la 15 iunie 2020 și ulterior a fost primită prin poștă. Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Serghei Bambuleac, reprezentat de avocatul Octavian Pașcan, completul Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Serghei Bambuleac, reprezentat de avocatul Octavian Pașcan, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru

Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Serghei Bambuleac, reprezentat de avocatul Octavian Pașcan.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Serghei Bambuleac, reprezentat de avocatul Octavian Pașcan, împotriva deciziei din 26 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat